

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 133/12
v Luxemburgu 18. októbra 2012

Rozsudok vo veci C-428/11
Purely Creative a i./Office of Fair Trading

Agresívne praktiky obchodníkov vytvárajúce falošný dojem, že spotrebiteľ už vyhral cenu, ak si na jej nadobudnutie musí spôsobiť určité náklady, sú zakázané

Tieto praktiky sú zakázané, aj keby náklady vyžadované od spotrebiteľa boli zanedbateľné s ohľadom na hodnotu ceny, ako aj vtedy, ak obchodník z nich nemá nijaký prospech

Cieľom práva Únie¹ je chrániť ekonomické záujmy spotrebiteľov zakázaním nekalých obchodných praktík, ktoré voči nim spoločnosti uplatňujú. Predovšetkým zakazuje spoločnostiam vytvárať falošný dojem, že spotrebiteľ už vyhral, vyhrá, alebo že ak niečo urobí, vyhrá cenu či iný prospech, ak v skutočnosti akékoľvek konanie, ktoré súvisí s uplatnením nároku na získanie ceny, prípadne iného rovnocenného prospechu, je podmienené tým, že spotrebiteľ uhradí hotovosť alebo si spôsobí náklady.

V tomto spore, ktorý sa týka najmä praktík používaných obchodníkmi, stojí proti sebe päť britských spoločností špecializujúcich sa na distribúciu reklamných zásielok spolu s viacerými osobami, ktoré pracovali v týchto spoločnostiach, a Office of Fair Trading (Orgán pre hospodársku súťaž, ďalej len „OFT“), ktorý je zodpovedný za vynucovanie právnej úpravy chrániacej spotrebiteľov v Spojenom kráľovstve.

OFT daných obchodníkov vyzval, aby skončili s praktikami spočívajúcimi v zasielaní individuálne adresovaných listov, stieracích kariet a iných vkladných materiálov umiestňovaných do novín a časopisov, ktorými spotrebiteľovi oznamovali, že vyhral cenu či odmenu, ktorej hodnota síce môže byť značná, ale aj celkom symbolická. Spotrebiteľ mal viaceré možnosti ako zistiť, akú cenu vyhral, a získať číslo nároku: musel zatelefonovať na osobitne spoplatnené číslo, zaslať SMS správu alebo získať túto informáciu bežnou poštou (na túto poslednú možnosť sa však dával menší dôraz). Spotrebiteľovi bola oznámená cena za minútu hovoru a maximálna dĺžka hovoru, ale nevedel, že spoločnosti zasielajúcej tieto reklamy bola zaplatená určitá časť z ceny hovoru.

Napríklad v niektorých reklamách sa ponúkali výletné plavby po Stredozemnom mori. Na nadobudnutie tejto ceny sa spotrebiteľ musel najmä dať poistiť, zaplatiť príplatok za kabínu s jednou alebo dvoma posteľami a znášať náklady na stravu a pitie, ako aj prístavné poplatky. Aby sa dva páry mohli zúčastniť na tejto plavbe, museli teda vynaložiť 399 GBP na osobu.

Ako títo obchodníci vysvetlili vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, pre nich bolo dôležité len mať k dispozícii aktuálne databázy účastníkov, ktorí mohli odpovedať na reklamy, čo malo vplyv na ceny, pretože tieto údaje sa dali použiť na ponúkание ďalších produktov spotrebiteľom alebo ich bolo možné postúpiť iným spoločnostiam, ktoré chcú ponúkať svoje produkty.

Súdnemu dvoru boli položené otázky o zlučiteľnosti takých praktík s právom Únie, konkrétne otázka, či obchodníci môžu od spotrebiteľa, ktorému sa oznámilo, že vyhral cenu, vyžadovať vynaloženie určitých nákladov vrátane minimálnych nákladov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).

Súdny dvor vo svojom rozsudku z dnešného dňa dospel k záveru, že právo Únie zakazuje **agresívne praktiky, ktorými sa vytvára falošný dojem, že spotrebiteľ už vyhral cenu, ak sa žiadosť o informáciu týkajúcu sa povahy danej ceny alebo jej nadobudnutie podmieňuje uhradením hotovosti alebo spôsobením si určitých nákladov.**

Súdny dvor spresnil, že tieto praktiky sú zakázané, **aj keby náklady vyžadované od spotrebiteľa boli zanedbateľné s ohľadom na hodnotu ceny** (napríklad cena poštovej známky), **ako aj vtedy, ak obchodník z nich nemá žiadny prospech.**

Tieto praktiky sú navyše zakázané, aj keby spotrebiteľ mohol vykonať činnosť smerujúcu k získaniu ceny viacerými spôsobmi, ktoré sa mu ponúkajú, pričom aspoň jeden je bezplatný.

Súdny dvor napokon uviedol, že vnútroštátne súdy musia posúdiť poskytované informácie a zohľadniť ich jasnosť a zrozumiteľnosť s ohľadom na spotrebiteľov, na ktorých sa tieto praktiky zameriavajú.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499